

[Andreasen.]

varer gerne i 8 Dage i en almindelig Landkommune i Nordsjælland. Saa bliver der stort Halloj, hvis den Kop Kaffe bliver sat paa Kommunens Regning. Saa ser man bl. a. en af de Rektorer, her er Tale om, komme frem som Medlem af Skatteborgerforeningen, være med i et Felttog baade mod socialdemokratiske Sogneraadsmmedlemmer og konservative Sogneraadsmmedlemmer og tale om, at de æder og drikker for Skatteydernes Penge. Nej, har jeg gjort noget slemt overfor nogle Personer, har jeg kun gjort det, at jeg har dyppet dem i deres eget Fedt, og det har de fortjent.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Schmidt var inde paa forskellige Spørgsmaal i Sønderjylland, som vedrører Justitsministeriet. Det ærede Medlem sondrede imellem et alvorligt Spørgsmaal og et andet Spørgsmaal, som han sagde ikke var saa alvorligt. Det sidste Spørgsmaal vedrører Auktionarerne i Sønderjylland. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem ligesom de andre sønderjydske Rigsdagsmænd havde henvendt sig til Justitsministeriet og faaet en Redegørelse for dette Forhold, saa vilde han have set, at der er ikke noget at gøre ved dette Forhold, og at det ikke kan ventes ændret. Jeg ved ikke, hvilket Forhold det ærede Medlem tænker paa, naar han henviser til en Bekendtgørelse af 1928, men der kan ikke foretages nogen Ændring i dette Forhold, det har de skiftende Regninger været enige om.

Det ærede Medlem omtalte dernæst den Dom, der er blevet afsagt over Læreren i Højer, og kom dør navnlig ind paa en Kritik af Politimesteren i Tønder: det var Politimesteren i Tønder, der stod bag ved den Sag, det var Politimesteren, der havde bevirket, at denne Lærer nu var spoleret for hele Livet.

Jeg maa først sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig dog — for ikke at vende alt paa Hovedet —, at det først og fremmest er Læreren selv, som er Skyld i, at denne Dom er overgaaet ham, idet han i Fuldskab angreb en Politimand, der var i Funktion, og jeg tror ikke, at det Forhold i noget Land vilde gaa upaataalt hen. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem kender tyske Forhold paa dette Omraade, og heller ikke i Tyskland vilde man se mildt paa, at en Lærer i Fuldskab angreb en Politimand, der var i Funktion. Men hvorom alting er, Dommen er ikke afsagt af Politimesteren i Tønder, men først af den under-

ordnede Ret og senere stadfæstet ved Højesteret, og som Følge deraf er der ikke mere at kritisere ved selve Dommen.

Politimesteren, mente det ærede Medlem, havde urene Hænder i den Sag, eller han maatte sørge for ogsaa selv at have rene Hænder. Dertil vil jeg sige, at jeg beklager, at det ærede Medlem endnu ikke er saa meget inde i danske Forhold, at han ved, at det ikke er Politimesteren, der er Anklager i de Sager, det er Statsadvokaten og Rigsadvokaten; det er disse, der har optraadt i denne Sag, og ikke Politimesteren i Tønder.

Dernæst kom det ærede Medlem med forskellige Sigtelser mod Politimesteren for at have optraadt forkert ved forskellige Lejligheder og med Hentydninger til, at Mand og Mand imellem gik der Udtalelser om, at under Besøget i Flensborg var der sket det og det. Det forekommer mig aldeles utilladeligt, naar man rejser et saadant Angreb her i Rigsdagen, at man da ikke nævner Navne eller kommer med bestemte Eksempler, men kun med løs Omtale af, at Mand og Mand imellem siger man saadan og saadan. Jeg vil bede det ærede Medlem om her fra denne Talerstol at gøre Rede for, hvad det er, han har sigtet til, og er der begaaet noget utilladeligt, skal der blive grebet ind overfor Politimesteren paa samme Maade, som der er grebet ind overfor Læreren i Højer, og ikke med mildere Hænder.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa et andet Forhold; han mente, det var ganske skandaløst, at denne Lærer ikke fik Lov at udsone sin Straf i Haderslev, men i Stedet for skulde udsone den i Tønder. Jeg er bekendt med denne Sag. Det forholder sig saadan: Vedkommende Lærer, der lod ikke til at være inde i danske Forhold, ansøgte om at blive fri for at udstaa Straffen i Tønder, men vilde gerne udstaa den et andet Sted, idet han gav som Begrundelse, at han var bange for, at han skulde faa for mange Visitter i Fængselet. Men det ærede Medlem maa da kende saa meget til dansk Ret, at han ved, at man ikke i Fængselet har almindelig Visittid. Naar Folk er kommet i simpelt Fængsel, tillades det i temmelig stor Udstrækning at modtage Besøg, men vedkommende var, som bekendt, blevet dømt til sædvanlig Fangekost, og i de Tilfælde er det Politimesteren, der bestemmer Visittiden, og hvem der kan komme i Visittiden, ikke den, der sidder arresteret. Han behøvede da ikke at være bange for de mange Visitter, de skulde nok blive forhindret ogsaa i Tønder. Denne Begrundelse,